

עפ"ת 16443/01/24 - פואד קעדאן (עציר), נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 16443-01-24 קעדאן(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 477538/2023

לפני **כבוד השופט מאזן דאוד**
המערער **פואד קעדאן (עציר),**
נגד **מדינת ישראל**
המשיבה

ב"כ המערער: עו"ד יואב שפרונג בשם עו"ד נחמי פיינבלאט

ב"כ המשיבה: עו"ד מור בן אבו מפרקליטות מחוז חיפה פלילי

פסק דין

1. לפני ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בחדרה (להלן: "בית המשפט קמא") אשר ניתן ביום 5.12.23, על ידי כב' השופטת סיגל דבורי, בתיק פל"א 20015-10-23.

2. הערעור מופנה כנגד חומרת עונש המאסר בפועל והפסילה בפועל.

ההליך בבית משפט קמא;

3. המערער הובא לדין בבית משפט קמא בגין עבירות של **נהיגה בזמן פסילה**, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: "פקודת התעבורה"); **רשיון הנהיגה פקע מעל שנתיים**, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה; וכן **נהיגה ברכב ללא ביטוח**, לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970.

4. נטען בכתב האישום כי ביום 30.10.2023 סמוך לשעה 17:15, נהג המערער ברכב פרטי מסוג ב.מ.וו. ברחוב אלקודס בבאקה אלגרביה מכיוון צפון לדרום כאשר הוא ללא רישיון נהיגה תקף (פקע ביום 29.12.1998), ללא פוליסת ביטוח בת תוקף ובהיותו פסול מנהיגה בעקבות פסילה בת 17 חודשים שהוטלה עליו בתיק 3593-12-21 (שלום חדרה).

5. המערער הודה בהזדמנות הראשונה באמור בכתב האישום, ועל יסוד הודאתו הרשיעו בית משפט קמא, בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

6. בית משפט קמא לאחר שבחן את הערכים החברתיים שנפגעו, את מדיניות הענישה הנוהגת ואת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה קבע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות האירוע נע בין 6 עד 24 חודשי מאסר בפועל, פסילה בפועל בין שנה עד ל-7 שנים וענישה נלווית בדמות מאסר מותנה, פסילה מותנית וקנס.

7. בית משפט קמא לאחר ששמע את טיעוני הצדדים לעונש גזר על המערער את העונשים הבאים:

18 חודשי מאסר בפועל, הפעלת המאסר המותנה מתיק 3593-12-21 (שלום חדרה) בן 8 החודשים באופן שבו 5 חודשים ירוצו במצטבר ו-3 חודשים בחופף, **סה"כ ירצה המערער 23 חודשי מאסר בפועל**, בניכוי ימי מעצרו; 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים; **36 חודשי פסילה בפועל**, הפעלת הפסילה המותנית מתיק 3593-12-21 (שלום חדרה) בת 10 החודשים במצטבר לפסילה שהוטלה בתיק זה, **סה"כ ירצה המערער 46 חודשי פסילה בפועל** במצטבר לכל פסילה אחרת; 18 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים; התחייבות כספית בסך של 10,000 ₪ למשך 3 שנים.

טענות הצדדים בערעור:

8. ב"כ המערער טען, כי העונש שהוטל על המערער בגיל 60, אב לילדים וסב לנכדים, הינו עונש כבד מאוד ואינו מידתי ובמיוחד לאור העובדה שהמערער הודה בהזדמנות הראשונה ולקח אחריות תוך שהתחשב במצב החירום שהיה שרוי במדינה באותם ימים.

המערער הוסיף וטען, כי בית משפט קמא גזר את עונשו בחלק העליון של המתחם שקבע וכי ניתן היה להסתפק בהפעלת עונש המאסר המותנה בן 8 חודשים ולהפעילו בחופף לעונש מאסר בפועל דומה. לטענתו, הענישה צריכה להיות הדרגתית ביחס לגזר הדין האחרון שניתן נגדו ושבגדרו הוטל עליו 8 חודשי מאסר בעבודות שירות ו-17 חודשי פסילה בפועל וציין כי עברו התעבורתי המכביד היה ישן יחסית. אשר על כן, ביקש המערער להקל ברכיב המאסר בפועל וברכיב הפסילה בפועל.

9. מנגד, ביקשה המשיבה לדחות את הערעור, תוך שהיא מפנה לעברו התעבורתי המכביד של המערער שלחובתו 67 הרשעות קודמות ובפרט 10 הרשעות בעבירות דומות של נהיגה בזמן פסילה ו-13 הרשעות בגין נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף.

אשר לטענת המערער למדרג ענישתי, הפנתה המשיבה להרשעתו של המערער בנהיגה בזמן פסילה

מיום 28.12.15, שם נגזרו עליו 18 חודשי מאסר בפועל. לטענתה, המדובר בעבריו תעבורה רצידיביסט ולכן אין מקום לטעמה להתערב בגזר דינו של בית משפט קמא הן נוכח העובדה שגזר הדין מקל עם המערער והן נוכח ההלכה שערכאת הערעור לא מתערבת בעונש שאינו סוטה באופן קיצוני וכאשר לא קיימת טעות משפטית בגזר הדין של בית משפט קמא שהינו מנומק ומפורט.

דין והכרעה

10. לאחר שעיינתי בגזר הדין של בית המשפט קמא, בהודעת הערעור על נספחיה, בהרשעותיו הקודמות של המערער, ושמעתי את טיעוני הצדדים בעל פה בפניי, אני מחליט לדחות את הערעור.

11. כלל הוא, כי ערכאת הערעור לא גוזרת מחדש את העונש, אלא בוחנת את סבירותו של גזר הדין של הערכאה הדיונית. התערבות בגזר הדין תיעשה במקרה שבו נמצא על ידי ערכאת הערעור כי נפלה בגזר הדין טעות מהותית או שהעונש שנגזר סוטה מרמת הענישה הראויה - ראו לעניין זה: ע"פ 968/20 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (22.3.2021); ע"פ 4124/21 מדינת ישראל נ' רימוני, פסקה 10 (1.6.2022); ע"פ 1222/22 מדינת ישראל נ' נאצר, פסקה 10 (23.6.2022).

סבורני, כי עניינו של המערער אינו נמנה עם מקרים חריגים אלו שמחייבים התערבות בית משפט זה. נקודת המוצא היא מידת ההלימה בין העונש שהוטל על המערער לבין מדיניות הענישה הנוהגת. בעניין זה, לאחר בחינת הדברים כמכלול, לא שוכנעתי כי עונשו של המערער סוטה לחומרה מרמת הענישה המקובלת בנסיבות דומות.

12. נהיגה בזמן פסילה ו/או נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע מעל שנתיים היא עבירה חמורה וקיים צורך בענישה מחמירה בגינה. נוכח העובדה כי טמון בה סיכון בטיחותי לציבור הנהגים והולכי הרגל ואף משקפת יחס של ביזוי החוק והוראות בית המשפט.

13. לא אחת עמד בית המשפט העליון על חומרתן של עבירות תעבורה, אשר מסכנות את משתמשי הדרך והצורך בנקיטת ענישה הולמת ומרתיעה, שיש בה כדי לבטא את חשיבות ההגנה על שלום משתמשי הדרכים ובמיגור עבירות התעבורה - ראו ע"פ 155/23 בירנס נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (11.1.2023); הדברים מקבלים משנה תוקף, מקום בו מדובר בעבירות של נהיגה בזמן פסילה ו/או נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע, עבירות המבטאות זלזול עמוק כלפי החלטות בית השפט וגורמי האכיפה.

14. על עבירה של נהיגה בזמן פסילה וחומרתה והצורך בענישה מחמירה בגינה, לאור העובדה כי טמון בה סיכון בטיחותי לציבור הנהגים והולכי הרגל ואף משקפת היא יחס של ביזוי החוק וצווי בית המשפט - ראו רע"פ 3878/05 יעקב בנגוזי נ' מדינת ישראל (26.5.05) (להלן: "בנגוזי"); רע"פ 1392/09 נתן אבנילוב נגד מדינת ישראל (5.3.09), רע"פ 3943/11 אסלם ברהום נגד מ"י (27.5.11).

15. סבורני כי מתחם הענישה שנקבע ע"י בית המשפט קמא הינו סביר והולם בנסיבות העניין.

עיון בפסיקה מלמד כי מתחם העונש ההולם בעבירה של נהיגה בזמן פסילה נע בין מאסר מותנה הכולל פסילת רישיון נהיגה לתקופה ממושכת עד 24 חודשי מאסר בפועל וכי תקופת המאסר בפועל תקבע בהתאם לנסיבות והעבר התעבורתי - ראו לעניין זה והשוו עניין **בנגוזי**; רע"פ 2666/12 **אמיר עטאללה נגד מדינת ישראל**, (23.4.12); רע"פ 1211/12 **אברהם נגד מדינת ישראל** (15.2.12); רע"פ 8253/10 **שלמה גיא נגד מדינת ישראל** (9.1.11); רע"פ 303/10 **עבד אל קאדר נגד מדינת ישראל** (ניתנה ביום 13.1.10); רע"פ 7982/13 **עדיאל שגן נגד מדינת ישראל** (6.1.14); רע"פ 6206/07 **ענתבי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 4.9.07).

יצוין כי ענישה מחמירה זו באה לידי ביטוי במיוחד באשר לעבריינים כאלה, כמו בענייננו, שחזרו וביצעו את העבירה של נהיגה בזמן פסילה למרות קיומו של מאסר מותנה, כך שעבר תעבורתי מכביד ומאסר מותנה שלא הרתיע את העבריין מצדיקים ענישה הכוללת גם מאסר בפועל אף לתקופות ממושכות - (רע"פ 321/14 **סלמאה נ' מדינת ישראל** (26.1.14); רע"פ 5638/13 **נכפולגר נגד מדינת ישראל** (15.1.14); רע"פ 7612/13 **שמעון אמסלם נ' מדינת ישראל**, (18.3.14).

16. גם העבירות של נהיגה ללא רישיון מקפלת בחובה סכנה ממשית לפגיעה בעוברי אורח תמימים ובמשתמשי הדרך ואין להקל בהן ראש ולכן לרוב הענישה הראויה לעבירות מסוג זה ועוד כאשר עומד ותלוי נגד המערער מאסר מותנה בגין אותה עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, כוללת בחובה גם מאסר בפועל - רע"פ 9455/17 **מיכאל אזולאי נגד מדינת ישראל** (18.12.17); רע"פ 4477/11 **אלי נחמן נגד מדינת ישראל** (16.6.11).

17. יודגש כי בענייננו למערער עבר תעבורתי מכביד, שמעיד ומלמד שהחוק אינו נר לרגלו, ששב פעם אחר פעם לאחוז בהגה כשאין בידיו רישיון ונפסל בצו שיפוטי. המדובר במערער שנסיבות ביצוע העבירה ועברו כוללים:

(-) בין היתר, 10 הרשעות קודמת בגין עבירה דומה של נהיגה בזמן פסילה;

(-) 13 הרשעות קודמות בגין עבירה דומה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף (מחמת פקיעתו לפני 25 שנה),

(-) עונש של מאסר מותנה לתקופה של 8 חודשים לא הרתיעו אותו מלשוב ולנהוג בניגוד למצוות החוק והוראות בית המשפט;

(-) המערער כבר ריצה בעברו עונש מאסר בן 18 חודשי מאסר בפועל בגין עבירות זהות שלא הרתיעו את המערער מלשוב ולחזור על העבירות בהן הורשע תוך רמיסת שלטון החוק וסיכון חיי אדם;

(-) המערער ביצע את העבירות המיוחסות לו בתיק דנן, זמן קצר לאחר שסיים לרצות את עונש המאסר בן 8 חודשים בעבודות שירות בגין עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף;

בנסיבות אלה, המערער חוזר לסורו ובביצוע העבירות דנן הוא כבר מוכיח כי חוקי התעבורה אינם נר לרגליו וכי לא ניתן להרחיקו מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב - לעניין זה ראו רע"פ 6115/06 **מדינת ישראל נגד אבו לבן** (8.5.07); רע"פ 1575/07 **יוסף משיח נגד מדינת ישראל**, (22.2.07), שבמקרים האלה דחה בית המשפט העליון בקשות רשות ערעור על פסקי דין שבהם הוטלו עונשי מאסר בפועל בגין עבירות של נהיגה בזמן פסילה.

18. יצוין כי בית משפט קמא הטיל על המערער מאסר בפועל של 18 חודשים והפעיל מאסר מותנה של 8 חודשים באופן ש- 5 חודשים ירוצו במצטבר למאסר שהוטל והיתר בחופף, כך שסה"כ ירצה המערער 23 חודשים מאסר בפועל. **אני סבור כי עונש זה הינו עונש סביר וראוי בנסיבות העניין ואין מקום להתערב בו.**

19. יודגש כי עברו התעבורתי מעיד על אורח חייו העברייני ועונשי המאסר בפועל שהושתו בעבר על המערער והמאסר המותנה המרחף מעל ראשו, לא היה בהם די כדי להרתיעו מלשוב ולבצע עבירות דומות, **העונש ברכיב המאסר שנקבע ע"י בית משפט קמא נטוע עמוק בתוך מתחם הענישה ההולם את העבירות המיוחסות לו, ולא נפלה כל טעות בקביעתו.**

20. באשר לפסילת רישיון נהיגה לתקופה ממושכת אף לשנים. בהקשר זה ראוי להפנות לדברי כב' השופט סולברג ברע"פ 8013/13 **מסעוד נ' מדינת ישראל** (18.12.13), במסגרתו הוטל עונש של 12 חודשי מאסר בפועל, פסילה למשך 4 שנים ועונשים נלווים, על אף קבלת תסקיר חיובי וקיומן של נסיבות אישיות לא קלות:

"העונש שהוטל על המבקש אינו חמור, והריהו כורח הנסיבות, על מנת שהמבקש יפנים סוף סוף דבר פשוט וברור: אין לנהוג ללא רישיון נהיגה. המבקש נוהג משנת 1997, ומאז צבר לחובתו 28 הרשעות בעבירות תעבורה, מרביתן - בעבירות חמורות. מאז שנת 1999 - מזה 14 שנים - אין בידי המבקש רישיון נהיגה תקף; והוא בשלו, ממשיך בנהיגה, חרף שלילת רישונו 6 פעמים לתקופה כוללת של 112 וחצי חודשים... במעשיו ובמחדליו העיד המבקש על עצמו כי מורא החוק אינו חל עליו. רחמנות יתרה כלפיו, כמוה כהתאכזרות אל הולכי רגל תמימי-דרך ואל שאר המשתמשים בכביש. אין הצדקה לחשפם לסכנת נפשות, וגם לא לנזקים כספיים הנובעים מן הקושי להיפרע ממי שגרם לפגיעה בתאונת דרכים כשאינו מחזיק ברישיון ואיננו מבוטח".

ראו עוד: רע"פ 7019/04 **ניר אופיר נ' מדינת ישראל** (12.8.04); רע"פ 410/04 **מזרחי נגד מדינת ישראל** (7.3.04).

יוזכר כי בענייננו הגדיל המערער לעשות, כאשר תפיסתו 10 פעמים נוהג בזמן פסילה, לא מנעה ממנו לשוב ולנהוג, כאילו אין דין ואין דיין בישראל. לכן, **אני סבור כי גם עונש הפסילה בפועל הינו עונש סביר וראוי**

בנסיבות העניין ואין מקום להתערב בו.

21. יצויין כי בית משפט קמא הקל עם המערער עת הסתפק בהפעלת חמשה חודשי מאסר במצטבר מתוך 8 חודשים והיתרה בחופף, כאשר הכלל הינו הצטברות עונשים, בכך התחשב בית משפט קמא בהודאתו של המערער בהזדמנות הראשונה, בנסיבותיו האישיות והיותו כבן 60 וסב לנכדים.

22. נוכח כל האמור לעיל, הרי שדין ערעורו של המערער על גזר דין להידחות והנני מורה כן.

5129371

51293

ניתן היום, כ"ט שבט תשפ"ד, 08 פברואר 2024, במעמד הצדדים.